

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 227/2026
05.03.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлана Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Мирољуба Томића и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничаром, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Љиљане Петрић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Суботици К 354/24 од 15.09.2025. године и Вишег суда у Суботици Кж1 84/25 од 27.11.2025. године, у седници већа одржаној дана 05.03.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Љиљане Петрић, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Суботици К 354/24 од 15.09.2025. године и Вишег суда у Суботици Кж1 84/25 од 27.11.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Суботици К 354/24 од 15.09.2025. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ и изречена му је условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и истовремено одређено да се утврђена казна затвора неће извршити уколико окривљени у року проверавања од две године од правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. На основу члана 86. КЗ окривљеном је изречена је мера безбедности забрана управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од шест месеци од правноснажности пресуде. Окривљени је обавезан да накнади трошкове кривичног поступка ближе одређене у изреци пресуде и остале трошкове кривичног поступка о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем. Оштећени ББ је упућен да имовинскоправни захтев оствари у парничном поступку.

Пресудом Вишег суда у Суботици Кж1 84/25 од 27.11.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, и пресуда Основног суда у Суботици К 354/24 од 15.09.2025. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднела је бранилац окривљеног АА, адвокат Љиљана Петрић, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) и 2) ЗКП, повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП и повреде или ускраћивања људског права и слободе окривљеног које је зајемчено Уставом или Европском конвенцијом о заштити људских права и основних слобода и додатним протоколима, у смислу члана 485. став 1. тачка 3) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости и преиначи побијане пресуде тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе или укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање првостепеном суду.

Врховни суд је у седници већа, одржаној у смислу одредаба члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Љиљане Петрић, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Према одредби члана 484. ЗКП, која прописује садржај захтева за заштиту законитости, у захтеву се мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП), а у случају из члана 485. став 1. тачка 2) и 3) овог законика мора се доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права.

Обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и образложење у чему се конкретна повреда закона састоји.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. истог члана, прописани услови под којима окривљени, преко свог браниоца, може поднети захтев за заштиту законитости и то такстативним набрајањем повреда закона (члан 74., члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4.), које могу бити учињене у првостепеном и поступку пред апелационим односно другостепеним судом.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Љиљана Петрић, захтев за заштиту законитости подноси због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП и повреде или ускраћивања људског права и слобода окривљеног у смислу члана 483. став 1. тачка 3) ЗКП, што су законом дозвољани разлози за подношење овог ванредног правног лека. Међутим, бранилац у захтеву не означава и не образлаже који доказ на коме се пресуда заснива сматра незаконитим и због чега, не образлаже у чему је кривични закон повређен по питању да ли је у погледу кривичног дела примењен закон који се не може применити нити доставља одлуку Уставног суда или Европског суда за људска права, па захтев у овом делу нема прописан садржај у смислу одредбе члана 484. ЗКП.

У преосталим наводима захтева, бранилац окривљеног износи сопствену оцену налаза и мишљења судских вештака саобраћајне струке, на основу које изводи

закључак да пропуст у возњи окривљеног није узрок саобраћајне незгоде и да тај узрок, обзиром да је увиђај извршен тек два дана након саобраћајне незгоде када материјалних трагова на лицу места више није било, у конкретном случају, није ни било могуће утврдити, а самим тим ни извршити просторно-временску анализу саобраћајне незгоде којом би се на поуздан начин утврдила сударна позиција и брзина кретања учесника саобраћајне незгоде пре и у тренутку судара.

Према налажењу Врховног суда, изнетим наводима захтева бранилац окривљеног АА указује на погрешно или непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреду закона из члана 440. ЗКП, која у смислу цитиране одредбе члана 485. став 4. ЗКП, не представља законом дозвољен разлог због ког је подношење овог ванредног правног лека дозвољено окривљеном преко браниоца.

Из изнетих разлога, Врховни суд је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Љиљане Петрић, одбацио и на основу члана 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП, члана 485. став 4. ЗКП и члана 484. ЗКП, одлучио као у изреци решења.

**Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.**

**Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић